

[Alfred Hansen]

men det kan da ikke være rigtigt, at diverse fradrag skal fratrækkes, før man tildeler sociale ydelser. Nej, helt enig i intentionerne! Men man har jo netop taget de små beløb og ikke de store. Det største og den store, stygge ulv i dansk socialpolitik og i dansk skattepolitik er rentefradragsretten. Men renten har man ikke rørt ved, og derfor er der behov for en skattereform, og jeg synes, det var passende her i ellefte time at sige til regeringen, at den burde droppe dette forslag og vente, til den nye skatte- og afgiftsminister fremkommer med et forslag, som tilsigter en virkelig skattereform.

Nej, man vil fortsat acceptere, at der skal kunne trækkes indtil flere hundrede tusinde kroner fra på bruttoindtægten, før man får den skattepligtige indtægt, som følge af disse rentefradrag, som man stadig accepterer og opretholder. Derudover prøver man altså nu at ramme de offentligt ansatte og folk inden for den private sektor, som har en pensionsordning, oven i købet ofte en obligatorisk pensionsordning, i deres ansættelsesforhold.

Jeg mener ikke, at disse to forslag er socialt retfærdigt afbalanceret, og jeg må derfor tilkendegive, at jeg ikke deler de synspunkter, som ordføreren for retsforbundet har givet udtryk for. Jeg agter at stemme imod disse to lovforslag.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil først gerne have lov til over for folketinget at både beklage og undskylde, at socialministeren ikke kan være til stede. Vi har ikke de kollektive trafikmidler med os i dag: først rammes vi af tåge, som gør, at socialministeren i stedet må tage toget, og derefter sidder toget fast ude omkring Tåstrup med et andet tog, der er brudt sammen, foran. Jeg skal derfor her på regeringens vegne knytte nogle kommentarer til de synspunkter, der har været gjort gældende ved denne tredje behandling.

Problemet er måske ikke helt så stort, som det kunne have været, for når jeg har lyttet til debatten i dag, er det mit indtryk, at der ikke er fremført ét synspunkt, ikke ét argument, der ikke har været fremført under den forudgående debat om socialindkomsten. Det forekommer mig ikke, at der er særlig nye momenter i sagen, og det er vel også det, der er baggrunden for, at der næsten ikke er stil-

let spørgsmål til regeringen og socialministeren her ved tredje behandling.

Jeg vil gerne sige til start, at der ikke skal herske tvivl om, at socialindkomstbegrebet som sådant er kommet ind i billedet, fordi vi har en situation, hvor vi ikke har så meget at gøre godt med, som vi tidligere har haft. Vi har en situation, hvor vi må begrænse både det private og det offentlige forbrug, fordi Danmarks økonomiske situation er dårligere, end den var før.

I den situation har vi været nødt til at se på alle de offentlige udgifter, også den meget store klump, der ligger i form af udgifter på det sociale område og også på det undervisningsmæssige område. I den sammenhæng er det klart, at vi har som udgangspunkt, hvis vi skal begrænse vore udgifter, at sikre, at det sker på de områder og for de personer, der er bedst stillet. Så kan det da, som hr. Erhard Jakobsen var inde på, ikke nytte noget, at man kommer og siger: ja men det er jo ikke de rigeste her i samfundet, der berøres af denne ændring. Nej, det er det ikke, for de rigeste her i samfundet får ikke disse ydelser fra det offentlige.

Derfor er det, der er afgørende her, og som alle partier bør have for øje, at når vi begrænser stigningen i de offentlige udgifter på det sociale område, ja, så kommer vi til at røre ved nogle ydelser, vi hidtil har givet til mellemindkomster, vi kommer til at røre ved nogle betalinger, som vi hidtil har opkrævet for ydelser produceret af det offentlige, også for mellemindkomsternes vedkommende.

Det er urimeligt, når vi skal høre både fra hr. Brixtofte på venstres vegne og fra fru Agnete Laustsen fra det konservative folkeparti en kritik af de indkomstintervaller, de indkomstgrupper, der berøres af socialindkomsten. Vi havde lejlighed til i forbindelse med behandlingen af finanslovforslaget at tage stilling til en lang række spareforslag fra de to partier. Jeg skal ikke rippe op i den diskussion, men jeg må minde eksempelvis hr. Brixtofte om, hvilket indkomstinterval man rørte ved med besparelserne på ca. 4 mia kr. på arbejdsløshedsdagpengene. Det er da et indkomstinterval, der ligger noget lavere end det, der som hovedregel berøres af de ændringer, der er en konsekvens af socialindkomsten.

Derfor er der ingen sammenhæng mellem det krav, som både venstre, de konservative